ձթ.

Լուաք թէ շահ Թահմազն զէջմիածին կողոպտեալ և ամայացուցեալ, զոչ ինչ թողեալ, և կաթուղիկոսն ի յարգրում փախեալ. և անտի գալ ասա ասեն։ (Հ. Միք. վրդ. առ Մխիթար, յամին 1747 Յունվ. 9. [Պոլիս])։

ձժ.

Տաճիկն ի վիտին և ի նիշն 80000, այսինքն Ձռ հոգի ժողովեալ են, և ասեն ոմանք ի վերայ պանաղին, ոմանք ի վերայ մեր յարձակիլ պատրաստին... Տաճիկք բերեալ են զմիջահասակ հայ կին մի երեվանցի ի Պէլրղատ, և հայք կամին ազատել զնա, բայց ոչ կարացին աւելի ժողովել, քան զ100 ղուշ.։ իսկ գին նորա է 300 ղուշ. վասն որոյ աղաչեմ, զի երեվանցի պարոնայք տացեն զառատ ողորմութիւնս, և յղիցեն ասա վասն ազատութեան կնոջն այնորիկ։ (Հ. Թէոդորոս մեւտիաշցի առ Մխիթար, յամին 1747. փետր. 11. ի չանցն Բէդրովարատինոյ)։

ձժա.

Լուաք թէ պետն պարսից[1] զհայոց ազգն ի ներքոյ այն տէրութեան եղելոց չարչարէ և տանջէ և կեղեքէ զապրանս նոցին, որպէս զՂազար կաթուղիկոս և զէջմիածին կողոպտեալ. և կաթուղիկոսն ի յարգրում փախեալ է։ (Հ. Միք. վ. առ Մխիթար, յամին 1747 ի մարտ 23. [Պոլիս])։

ձժբ.

Ամսիս 21, երեք կարտինալք վախճանեցան. մինն Աքվավիվա, որ էր ըսպանիւ և Նափոլու թագաւորաց էլճի. միւսն կարտինալ փէթրան, երրորդն՝ քօրամպօնի. 15 ժամուց մէջ երեքն վախճանեցան. թէպէտ երկար ժամանակ էր որ հիւանդ էին։ (Պատկերահանն Յովհաննէս առ Մխիթար, յամին 1747 մարտի 25. [Հռոմ])։

ձժգ.

Վասն հայոց կաթուղիկոսին եկն լուր աստ, թէ Շահթամազն փախուցեալ է յէջմիածնայ, և նստուցեալ է ի տեղւոջ նորա զմի Ջահուկ վարդապետ. ուստի կաթուղիկոսն եկեալ այժմ ի քաղաքն Կարնոյ, և գրեալ է փաթրիկին[2] թէ ունիմ ընդ իս զբազում մասունս. բայց ոչ ունիմ զտեղի բնակելոյ. առաքեա առ իս զոմանս վարդապետս՝ զի եկեալ օգնեսցեն ինձ։ իսկ փաթրիկն յղեաց զերկուս վարդապետս, որոց մինն մերձ ուղղափառութեան է և կոչի ահագին. և միւսն աթանաս, որ զբազում վնասս ետ գաղատացւոց։ (Հ. Թում. վ. [Սեբաստացի Թէոդորոսեան] առ Մխիթար, յամին 1747 մայիսի 1. [Պոլիս])։

---

1. Թահմազ Ղուլի խան։
2. Յակոբ Բ. Պատրիարքի Կ. Պոլսոյ։